

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276067
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:6120276067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02, Bratislava - Staré mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 258,34 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 258,34 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku uplatneného nároku na úroky z omeškania sa žaloba zamieta.
- III. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- IV. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 3.4.2020 a na Okresný súd Martin po odpore žalovaného postúpenou dňa 5.6.2020, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 258,34 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 258,34 € od 8.11.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že 27.8.2019 došlo vo Vrútkach k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW 740D, EČ: M.-XXXED, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený V. Q. XXX A., s miestom podnikania I. XX, XXX XX, M.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Touran, EČ: M.-XXXDV, ktoré bolo v danom čase povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žalovaný eviduje poistnú udalosť pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 12/2019 zo dňa 4.9.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. BMW 525D xDrive, EČ: J.-XXXHV v čase od 4.9.2019 do 17.9.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradné vozidlo vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 18.9.2019, splatnú 25.9.2019 na sumu 1.541,67 € bez DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 4.9.2019 do 17.9.2019, t.j. 14 dní, pričom výška denného nájomného vozidla BMW 525D xDrive predstavovala 108,34 € bez DPH. V sume 1.541,67 € bez DPH je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 25 € bez DPH. Poškodený zároveň dňa 18.9.2019 postúpil svoju pohľadávku voči

žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti z titulku náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.541,67 € bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 19.9.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 25.10.2019, zaslaného žalobcovi, jasne vyplýva, že dňa 23.10.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 29.10.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 1.283,33 €. Krátenie poistného plnenia bolo odôvodnené vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala byť výška denného nájomného len v sume 110 € s DPH. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla a to napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Tie poškodený účelne vynaložil, pretože bol vylúčený z užívania vlastného poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si preto k rozdielu medzi uplatneným nárokom na poistné plnenie a vyplateným poistným plnením uplatnil aj úroky z omeškania poukazujúc na to, že 23.10.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti a so zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 8.11.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

3. Na dôkaz svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil zmluvu o nájme č. 12/2019 zo dňa 4.9.2019, protokol o prenájme náhradného vozidla č. 12/2019, faktúru č. XXXXXXXX, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 18.9.2019 a oznámenie o postúpení pohľadávky z tohto istého dňa, uplatnenie náhrady z postúpenej pohľadávky - list žalobcu zo dňa 19.9.2019, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 25.10.2019 a doklad o úhrade poistného plnenia.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prvýkrát podaním zo dňa 17.5.2020, teda v odpore voči vydanému platobnému rozkazu, ktorým Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní najskôr rozhodol. V tomto odpore žalovaný dôvodnosť uplatneného nároku namietal.

5. Nárok, ktorý žalobca žalobou uplatnil, v zákonom povinnom zmluvnom poistení výslovne neuvádza, takisto nevyplyva ani z Obč. zákonníka. Žalobca navyše v predmetnom konaní nie je vecne legitimovaný. Z predložených dôkazov totiž vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za prenájom. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Pri uzatvorení tejto zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej céziou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla. V uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením v zmysle § 524 Obč. zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného žalobcom v predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Z tejto zmluvy totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle a ich účastníkov najprv smeroval k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie. Žalobca preto nemôže predstavovať vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Z týchto dôvodov podľa názoru žalovanej strany bolo postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu absolútne neplatným právnym úkonom. Žalovaný naďalej namietal, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplyva ani zo zákona o povinnom zmluvnom poistení, ani z Obč. zákonníka. Žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, ako to uvádza vo svojom návrhu na vydanie platobného rozkazu. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 18.9.2019 poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovne a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, ale tento dôvod nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, preto ho žalovaný považuje za účelový. Zároveň žalovaný namietal žalobcom uplatnený nárok na

úroky z omeškania a v tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vznikajú až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 Zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/, alebo b/ Zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia poisťnej udalosti. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

6. Žalobca potom reagoval replikou z 3.6.2020, na ktorú už žalovaný duplikou neodpovedal. Vo svojej replike žalobca zotrval na uplatňovanom nároku a uviedol, že svoju existenciu aktívnej legitímácie v konaní odvodzuje od ust. § 524 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.). Predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň čiastočne podmiennečne existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. S poukazom na ust. § 580 Obč. zákonníka uviedol, že žalobca faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 18.9.2019 uplatnil za prenájom zapožičaného motorového vozidla podľa zmluvy o nájme sumu vo výške 1.541,67 € bez DPH voči poškodenému. V zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnutie náhradného vozidla oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.9.2019 a to platnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.1.2018 sp. zn. 3Cob/220/2017 a aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/134/2014 zo dňa 5.5.2015, či rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019, ktoré do spisu pripojil. Žalobcom uplatnený nárok sa opiera o ust. § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona o PZP a § 442 ods. 1 Obč. zákonníka ako aj § 15 ods. 1 Zákona o PZP. Pokiaľ žalovaný spochybňuje účelnosť prenájmu náhradného vozidla, žalobca má za to, že od poškodeného nemožno spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva, aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Pokiaľ žalovaný namietal účelnosť doby prenájmu náhradného vozidla, tieto tvrdenia sú irelevantné, pretože z oznámenia o poistnom plnení vyplynulo, že žalovaný krátil poistné plnenie s poukazom na výšku denného nájomného a nie na dobu prenájmu v danom prípade. K namietanej výške denného nájomného za náhradné vozidlo žalobca uviedol, že k tejto skutočnosti žalovaný neposkytol podrobnejšie vysvetlenie a neprodukoval dôkazy. Z cenníka žalobcu vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo BMW5 vo výške 140 € s DPH. Iné spoločnosti pôsobiace v žilinskom regióne a to MD - Bavaria Žilina, s.r.o., požaduje za porovnateľné vozidlo nájomné od 140 € s DPH a spoločnosť Havana cars, s.r.o., rovnako požaduje denné nájomné za porovnateľné vozidlo 140 € s DPH. Poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať iné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov. Pokiaľ ide o namietaný poplatok vo výške 25 € bez DPH, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo do žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátanie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom, ani argumentáciou a preto je zjavne neopodstatnené. Tento poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikajú v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou a vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Právny názor žalovaného vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania je podľa názoru žalobcu nesprávny. Primárne sa žalobca domnieva, že žalovaný nesplnil svoje povinnosti, keďže podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP šetrenie poisťnej udalosti bolo ukončené 23.10.2019, čo bolo žalobcovi oznámené samotným žalovaným a žalobcovi neboli náležite a riadne vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie, pretože ich po

oznámení zo dňa 25.10.2019 žalovaný len stručne uviedol, o aké náklady krátil poistné plnenie bez toho, aby objektívne vysvetlil skutočnosti, z ktorých vychádza a na základe ktorých stanovil výšku poistného plnenia. Preto podľa názoru žalobcu je povinný zaplatiť úroky z omeškania. Ukončenie prešetrovania poistnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 Zákona o PZP nezbavuje žalovaného zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 Zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom Zákona o PZP. Tento názor žalobca podložil rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.9.2019 sp. zn. 8Co/132/2019.

7. Na pojednávaní dňa 27.8.2020, ktoré súd vykonal v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, ktorý sa riadne a včas ospravedlnil a len v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu stranami sporu.

8. Pokiaľ ide o priebeh udalostí, teda vznik dopravnej nehody, ktorá bola spôsobená poisťencom žalovaného poškodenému Q., uzavretie zmluvy o nájme č. 12/2019 dňa 4.9.2019, vyúčtovanie nájmu poškodenému faktúrou v žalobe uvedenej, súd odkazuje na opis udalostí v žalobe, ktoré ani zo strany žalovaného neboli namietané a tieto listiny preukazovali skutkové tvrdenia žalobcu. Je pravdou, že poškodený Q. mal za motorové vozidlo BMW 525D xDrive, EČ: J-XXXHV za 14 dní prenájmu od 4.9.2019 do 17.9.2019 zaplatiť nájomné, ktoré predstavovalo s DPH 130 € za deň a spolu účtovaná suma s poplatkom za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25 € podľa tejto faktúry predstavovala 1.541,67 € bez DPH a s DPH 1.850 €. Dĺžku prenájmu preukazuje aj protokol o prenájme náhradného vozidla a nájomná zmluva, kde sa dohodlo zmluvné nájomné 130 € a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30 € s DPH. Zo zmluvy o nájme je zrejmé, že poškodený V. Q. sa identifikoval ako podnikateľ a takto sa identifikoval aj v zmluve o postúpení pohľadávky, ktorú žalobca s poškodeným uzavrel 18.9.2019. Z tejto zmluvy jednoznačne vyplynulo, že postupca V. Q. má peňažnú pohľadávku voči žalovanej poisťovni titulom škody spôsobenej vozidlom Volkswagen Touran, EČ: M-XXXDV vo výške 1.541,67 € bez DPH z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z.z., pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 27.8.2019 na poškodenom vozidle V. Q. - BMW 740D, EČ: M-XXXED. Táto pohľadávka bola postupcom touto zmluvou postúpená žalobcovi spolu s jej príslušenstvom pričom zmluvné strany sa dohodli, že o postúpení pohľadávky bude poisťovňa informovať postupcu a to tak, že žalobca ako postupník v mene postupcu doručí oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky poisťovni. Zmluvné strany sa dohodli na odplatu za postúpenie pohľadávky vo výške 1.541,67 € bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXX, vystavenej postupníkom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi. Súčasne sa dohodli, že ich vzájomné nároky, teda nárok na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom postupník, čiže žalobca, si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Postupca potom listom z 18.9.2019 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu a do spisu bolo pripojené aj čestné prehlásenie V. Q., že mal zapožičané náhradné motorové vozidlo v žalobe uvedené od 4.9.2019 do 17.9.2019, pretože jeho motorové vozidlo bolo v tom čase v autoservise, nemal po dobu opravy jeho vozidla k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný. Žalobca si potom listom z 19.9.2019 u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody a žalovaný listom zo dňa 25.10.2019 skutočne žalobcovi oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti k 23.10.2019 a poskytnutie poistného plnenia len vo výške 1.283,33 €, pretože podľa vyjadrenia likvidátora bola neprimerane účtovaná denná sadzba za náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného vozidla a táto bola poisťovňou upravená na 110 € s DPH na deň. Poistné plnenie bolo potom prepísané na účet žalobcu vo výške 1.283,33 € dňa 29.10.2019, o čom svedčí detail pohybu na účte.

9. Nároky žalobcu súd posudzoval podľa príslušných ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.).

10. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

12. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

13. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

14. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

16. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa § 524 ods. 1 Obč. zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

18. Po vykonanom dokazovaní sa súd až na nárok na úroky z omeškania z istiny stotožnil s názorom žalobcu a dospel k presvedčeniu, že poškodený Q. v rámci nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z.z. mal nárok na náhradu škody voči poisťovni v zmysle ust. § 15 ods. 1 Zákona o PZP v plnej výške. Je nepochybné, že vlastné poškodené motorové vozidlo BMW V. Q.Í. používal na podnikateľské účely a ako podnikateľ uzavrel aj zmluvu o nájme č. 12/2019. Za takýchto okolností podľa presvedčenia súdu, kedy požičané motorové vozidlo malo slúžiť podnikateľskej činnosti V. Q., nemožno pochybovať o účelnosti jeho prenájmu. Navyiac súd sa skutočne stotožňuje s názorom žalobcu, ktorý korešponduje aj judikatúre, ktorú žalobca pripojil do spisu, že každý majiteľ poškodeného motorového vozidla pri dopravnej nehode spôsobenej iným motorovým vozidlom má právo po dobu opravy vlastného motorového vozidla použiť zapožičané motorové vozidlo, ktoré sanuje diskomfort, ktorému je vzhľadom na absenciu vlastného poškodeného motorového vozidla vystavený v pracovnom, aj v osobnom živote. Na druhej strane sa súd stotožňuje aj s názorom, že poškodený Q. nemal žiadnu povinnosť v rámci žilinského regiónu, v ktorom pôsobí, vyhľadávať najlacnejších prenajímateľov obdobných motorových vozidiel. Žalobca navyiac predložením cenníkov obchodných spoločností, ktoré uviedol vo svojej replike, preukázal, že zmluvné nájomné vo výške 130 € na deň spolu s DPH a bez DPH v sume 108,34 €, je dokonca nižšie, než je nájomné za obdobné motorové vozidlá v cenníkoch obchodných spoločností MD - Bavaria Žilina, s.r.o., prípadne Autopožičovňa Cars s.r.o., so sídlom v Žiline. Z cenníka žalobcu vyplýva aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bez DPH vo výške 25 €. Tento poplatok bol súčasťou cenníka žalobcu. Žalobca ním paušalizuje náklady spojené s pristavením motorového vozidla, ktoré môžu v závislosti od dohody s klientom predstavovať aj náklady vzniknuté spotrebou pohonných hmôt a pod. a ak sa žalobca ako podnikateľ s poškodeným Q. ako podnikateľom na takomto poplatku dohodli v zmluve o nájme, tento poplatok bol súčasťou zmluvného

plnenia poškodeného Q. a predstavuje pre neho legitímne náklady spojené s prenájom náhradného motorového vozidla.

19. Súd preto považoval sumu, ktorú mal poškodený Q. vynaložiť za prenájom náhradného vozidla v celkovej výške 1.541,67 € bez DPH za dôvodný výdavok a preto nie je na mieste krátenie, ktoré uskutočnila poisťovňa tak, ako to vyplynulo z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 25.10.2019 o sumu 258,34 €. Námietky žalovanej strany o neplatnosti postúpenia pohľadávky poškodeným Q. vo výške 1.541,67 € bez DPH na poistné plnenie titulom nájomného za poškodené motorové vozidlo žalobcovi súd považoval len za účelové, pretože v rozpore s týmito tvrdeniami žalovaného bola skutočnosť, že oznámenie o poistnom plnení poskytla žalovaná strana listom z 25.10.2019 priamo žalobcovi a súčasne na účet žalobcu poskytla aj čiastočné poistné plnenie vo výške 1.283,33 € dňa 29.10.2019. Bolo teda zrejmé, že poisťovňa akceptuje postúpenie pohľadávky, ktoré mal voči nej poškodený Q. na základe vyššie citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z.z. na žalobcu.

20. Uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávky súd považoval za uzavretú platne a na základe tejto zmluvy sa žalobca v zmysle § 524 a nasl. Obč. zákonníka stal novým veriteľom pohľadávky poškodeného Q. voči žalovanej poisťovni na poskytnutie poistného plnenia. Poškodený si totiž prenajal zodpovedajúce motorové vozidlo jeho opravovanému motorovému vozidlu a za prenájom tohto motorového vozidla bol povinný prenajímateľovi, čiže žalobcovi, zaplatiť. Poškodený však následne svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý titulom prenájmu náhradného motorového vozidla vyrovnal tým, že od žalobcu neinkasoval odmenu za postúpenie pohľadávky, ktorá bola dohodnutá v rovnakej výške ako nájomné bez DPH, nakoľko tento jeho nárok bol započítaný proti pohľadávke žalobcu na úhradu ním vystavenej faktúry č. XXXXXXXX.

21. Pretože poisťovňa nezaplatila žalobcovi celý nárok na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, súd ju k rozdielu vo výške 258,34 € zaviazal.

22. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu ohľadne jeho nároku na úroky z omeškania a v tejto časti žalobu zamietol. Súd opiera svoj názor na tento nárok o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/143/2017 a osvojuje si tento názor ako názor najvyššej súdnej authority. Podľa presvedčenia súdu povinnosť platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého aj poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, sankcionuje striktné nespĺnenie nepeňažných povinností uvedených v § 11 ods. 6 citovaného zákona. V prejednávacom prípade poisťovňa si splnila svoju povinnosť skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinností poskytnúť poistné plnenie a tiež oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia ako aj poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť, resp. pre ktoré znížila poistné plnenie. Aj keď šlo o stručné vysvetlenie poisťovne, mal súd za to, že v oznámení o poistnom plnení zo dňa 25.10.2019 o vysvetlenie dôvodov zníženia poistného plnenia šlo a preto nebolo zistené, že by poisťovňa bola porušila povinnosť vyplývajúcu z ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona. Časť a to prevažne časť poistného plnenia v 15-dňovej lehote po ukončení šetrenia poistnej udalosti poisťovňa skutočne poskytla a suma, o ktorú poistné plnenie znížila, sa stala predmetom súdneho sporu. Preto je logické, že zo spornej časti uplatneného nároku za predpokladu, že by nebol uspokojený po doručení právoplatného rozhodnutia súdu, by mala poisťovňa platiť úroky z omeškania, v tomto prípade už podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka až po uplynutí spomínanej 15-dňovej lehoty. Až uplynutím 15 dní po doručení rozhodnutia súdu by sa totiž poisťovňa dostala do omeškania tak, ako to predpokladá ust. § 517 Obč. zákonníka. V dôsledku tejto skutočnosti súd žalobcovi nárok na úroky z omeškania nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol.

23. Napriek skutočnosti, že žalobca nebol v celom rozsahu úspešný, súd mu v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže neúspech žalobcu v časti úrokov z omeškania považoval súd za neúspech nepatrný. Súd toto ustanovenie použil vzhľadom na ust. článku 4 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto, alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelom najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.